

første Gang, at et selvstyrende Biland har opnaaet Sæde i Raadet.

Spørgsmaalet om Voldgift var ogsaa under Behandling i Forsamlingen i 1927. Først og fremmest i Forbindelse med Nedrustningsspørgsmaalet paa Grund af den af mange Forbundsmedlemmer opstillede og vedblivende forfægtede Grundsætning om den nødvendige Forbindelse mellem Voldgift, Sikkerhed og Nedrustning I Nedrustningsbeslutningen Nr. 5 af 26. September anbefaler Forsamlingen paany Udviklingen af Voldgiftssystemet gennem særlige eller fælles Aftaler ogsaa med Stater, som ikke er Medlemmer af Forbundet, ligesom Undersøgelsen af dette Spørgsmaal er gjort til en af Hovedopgaverne for det ovenfor omtalte nye Udvalg under det forberedende Nedrustningsudvalg. Men dernæst fremsatte den norske Delegation i Forsamlingens 3. Udvalg et *Udkast til en almindelig Voldgiftskonvention*, som gik ud paa følgende:

»1. De undertegnende Stater forpligter sig til at gøre alle Spørgsmaal — af hvilken Art de maatte være — som maatte opstaa mellem dem, og som ikke indenfor en passende Frist har kunnet ordnes gennem den sædvanlige diplomatiske Behandling, til Genstand for en retlig Afgørelse eller for en Afgørelse, der opnaas i Overensstemmelse med den i de følgende Artikler angivne Fremgangsmaade.

2. (Stridigheder af retlig Art). I alle Stridigheder af retlig Art, derunder indbefattet saadanne, hvor Parterne er uenige angaaende deres Rettigheder, og navnlig saadanne, som er nævnt i Art. 36, 2. Stk. i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, anerkender de undertegnende Stater Domstolens Myndighed uden videre som forbindende uden særlig Aftale desangaaende. I Tilfælde, hvor det er tvivlsomt, om den paagældende Strid er en saadan, at Parterne er uenige om deres Rettigheder, eller falder ind under dem, som er nævnt i Art. 36, 2. Stk. i den faste Domstols Statut, skal den faste Domstol selv afgøre dette Spørgsmaal.

3. I alle Stridigheder, som ikke omfattes af den foregaaende Artikel, og hvor der ikke kan tilvejebringes en Overenskomst som Følge af Forbundsraadets Mellemkomst i Overensstemmelse med den i Pagtens Art. 15 foreskrevne Behandling, forpligter de undertegnende Stater sig til at anvende følgende Fremgangsmaade:

a) Det Spørgsmaal, som er Genstand for Strid, skal undergives Voldgift, og Parterne udpeger et Voldgiftsnævn, der nedsættes ifølge Overenskomst mellem Parterne.

b) Hvis de stridende Parter ikke kan blive helt eller delvis enige med Hensyn til Voldgiftsmændenes Antal, Navne og Beføjelser saavel som med Hensyn til den Fremgangsmaade, der skal følges, skal Raadet med Stemmeferlighed ordne de uafgjorte Spørgsmaal og nedsætte Voldgiftsnævnet.

c) Parterne forpligter sig til at antage, og til i god Tro og indenfor en passende Frist at udføre Voldgiftsnævnets Kendelse, som skal afsiges indenfor et Tidsrum af et halvt Aar, medmindre anden Overenskomst er truffet.

4. Denne Overenskomst paavirker paa ingen Maade de Rettigheder og Forpligtelser, som for de undertegnende Parter følger af Voldgiftskonventioner, som allerede bestaar eller maatte blive afsluttet i Fremtiden.« —

Den norske Delegation ønskede paa dette Grundlag udarbejdet et Udkast til en valgfri Konvention, som skulde forelægges Staterne og derpaa behandles og godkendes af næste Aars Forsamling.

Forslaget blev af 3. Udvalg henvist til 1. Udvalg til nærmere Overvejelse. Her udtaltes fra svensk Side (Udenrigsminister *Löfgren*), at det for Øjeblikket var mere naturligt at søge tilvejebragt en omfattende Tilslutning til den valgfri Bestemmelse til Statuten for den faste Domstol (Art. 36) end at afslutte en valgfri Voldgiftskonvention angaaende rent politiske Spørgsmaal. Overhovedet burde man saavidt muligt holde